

AŞK FISILTISI

Kalp sahıbe-i cemaldır.
Oturur kırk katlı
perde içinde.
Diyorlar ki
Yaradandan izinsiz
cemalini göremez kimse.
Kalbin sahibiyse her zaman
vahiy gibi
göklerden iner.

YILDIZMEYVE

Yıldızlar -
gökyüzü ağacının
en yüksek dalında
olgunlaşan meyvelerdir.
Sapı gayet sert onların.

TUHAF SUÇLAMA

Rüyalarımđan
uçup çıkan yavru kuşlar
düşmüşler.
Düşlerinde
kurduđun tuzadıđa.

---

* Önceki ve bu sayıda yer alan Gülnaz Mominova şiirleri, Marufjon Yuldashev tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Ayrıca adı geçen çevirmenin bize verdiği bilgiye göre, günümüz Özbek edebiyatında kendine özgü sözü ve sesi olan genç şair Gülnaz Mominova, 1978 yılında Kaşkaderya vilayetine bağlı Şehrisebz ilçesinde doğmuştur. Özbekistan Milli Üniversitesinin Gazetecilik Fakültesinden mezun olan Gülnaz Mominova'nın bugüne kadar *Fasllar shiviri* (Mevsimlerin Fısıltısı), *Sayyoh qushlar* (Seyyah Kuşlar), *Dil siniqlari* (Kalp Kırıkları), *Chig'anoq* (Deniz kabuğu) adlı şiir kitapları yayımlanmıştır. Gülnaz Mominova, Rusça ve Farsçadan Özbekçeye birçok yazarın eserini yüksek maharetle aktarmıştır.

GİZEMLİ İNSAN

Ömür boyu
gözyaşını gizlediği gibi
gülüşünü de göstermedi
öldüğünde.
Toprak onun tuhaf
gülümseyişini
kabir çiçeklerine
dağıtır durur.

KIŞ

Kış: Milletvekili, benden söylemesi
hatırlayın,
karlar eridi hep onun planlarında.
Beceremedi o
vaadlerinin onda birini.

FİİL

Güzel konuşmak her zaman
sevgiyle anlaşılamaz.
Madem öyle, sevdiğinle
konuşadur
özlemler
gözyaşları
vazgeçmeler
ve isyanların dilinde.
Özellikle isyanı sever sevgi!

HAKİKAT

Şiirlerimi buğdaya değişirim!
Aç kalmış kuşlar sürüsü.
Bunu bana ilettiler pencerem.
Kırıntılara değiştiririm!
Giderim sahile doğru.
Beni bekler nehirde balıklar.
Kırıntıları serpsen onlardan önce
deniz kabukları açar ağzını.
Gizlerim elimi ardıma.
Deniz kabukları, affedin beni.
Şiirin deęeri yok inci değil ki
şair gerekmiyor artık dünyaya...

RÜYADA YAZILMIŞ ŞİİR

Çiseleye çiseleye yağıyor yağmur.
Çiseleye çiseleye yağıyor gizem.
Cesedinden ışıklar saçar,
kabirlerde ağlıyor pirlar.
Çiseleye çiseleye yağıyor yağmur.
Su eliyor çaresiz sema.
Kırık bir kaburga içinde
neyi fısıldıyor acaba Havva?
Bir anda hayatın altın,
bir anda canın deęersiz.
Bakarsın ipin sanki yol,
bakarsın yolun ipten ibaret.
Çiseleye çiseleye yağıyor yağmur.
Biraz yumuşar taşların masalı
don tutmuş umut tomurcuęu.

ILIK İSYAN

Adımı söyleme - sihir bozular.
Sihiri sen anlayamazsın.
Sevabını, günahlarını
benimle de paylaşamazsın.
Biz ne yoldaş ne sırdaş ne yâr
ne de düşmanız.
Kısmet çalıyor eski çanını!
Mutluluğun ardında koşan yıllarımız
öç almak istiyor, istiyor hesap.
Yalnız, mutlu günlerimize bak.
Korkma sorulardan, intikamlardan.
Ve intikam isteyenlere
beni teslim et hiç düşünmeden.
Adımı söyleme - sihir var onda
aşkın şehri - sınırsız, sonsuz.
Özellikle dolunay çıkan gecede
deli eder seni inan bu sihir.

ATEŞ, İNSAN VE KURT

Gece uzun ve soğuktu.
Sönmemesi için ateşi
gerçekleri attı ateşe.
Ama tekrar gürleyen ateş
üşüttü onu nedense.
Gece uzun ve soğuktu.
Sönmekte olan ateşin sahibi
gözündeki sisin ardında
gördü iki hüznü yıldızı:
Kurt duruyordu karşısında.
Gece artık öylesine uzun:
Gece bilir artık haddini.
Yürürlüğe girdi sürü kanunu:
Biribirinin koynuna girerek
ısınmaya başladı Kurt ile İnsan

SEN VE BEN

Savunamam kendimi zaten
hakkım değil itham, savunmak.
Doğuştan alnıma yazılmış
kalbi tamir etmek veya parçalamak.
Şikâyet etmenin ne anlamı var?
Sen de günahkâr bir bendesin.
Zorbalıktan biraz fazla eklemiş
Tanrı senin hamurunu yaparken.

YAKARIŞ

Ey, hayat tohumunu koruyan Nur,
Ey, gam kökünden su içen Ağaç,
Bölünme anında oluşan huzur,
Kutlu dağlarından sevinen Kamer,
Ey, her katında derinleşen Gök,
Kemanından ışıkları atan Güneş,
Ey, Dağ adını alan büyük deve, çök,
Mecnun gelmedikçe gitmek yok artık!
Ey, Nur yüzüne yönelen Toprak.
Varlığı, varlığı temizleyen Su,
Ey, ömür elinde donan Anlayış,
Ey, kâh fazla kâh eksik Hava,
Ey, hükümleri tanımayan Zaman.
Ey, Sonsuzluk sabahını ağartan Hava,
Ey, adı büyük ama ince mutluluk
Ey, hayat tohumuna “kûf kûf”leyen Nur...

ÖZGÜRLÜK

Ben bir kafes:
Yalnız kuşun kafesi.
Onu Tanrı hapsedmiş bana.
Sırdaşı uzlettir,
yemişi arman,
renksiz kuşumun.
Gizli kuşum,
laftan anlamaz kuşum.
Her gece tadına bakar
kalbimin.

ÖZGÜRLÜK TİMSALİ

Otuz yıldır,
düşmez omuzundaki dağ:
Sen onu omzuna koyup
dolaştın dağları taşları.
Alıştın
nemli havaya,
sahildeki martıların gürültüsüne
mahrumiyetlere...
Ruhunu büyüttü mahrumiyetler...
İyi ki toprağın alınmış,
Zeminin dağlara yakın yerinden.
Yoksa yaşayamazdın omuzda dağla...
Ey yaşlı, saçları ağarmış pehlivan,
bir zamanlar gökyüzünü kaldıran
atlanta hakkında
efsane söyleyen insanlar
seni söyleneceye sığdıramazlar,
senin hakikatin büyüktür zaten.